

ΚΗ'. Ι' ΣΤΟΡΙ' Α τῶν ΣΕ' ΡΒΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Σέρβοι, καὶ αὐτοὶ ἐγάθησαν ἐξ ἀμυνημονεύτων χρόνων εἰς τὴν Αὐστρικὴν Σαρματίαν, τὴν κοινὴν πατρίδα τῶν Σλαβικῶν ἐθνῶν· μετὰ δὲ ταῦτα μετενάσενσαν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σαρματίαν, καὶ ἐσκήνωσαν περὶ τὰ Καρπάθια ὄρη· Καὶ ἐκεῖθεν διεσπάρησαν ἄλλοι μὲν, εἰς τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς Γερμανίας, καὶ μετωνομάσθησαν Σόραβοι· ἄλλοι δὲ, εἰς τὰ μεσημβριακά τῆς Ηπειρού, καὶ ἔπειτα μετέβησαν εἰς τὴν Ιλλυρίαν, καὶ ἥνωθησαν μὲ τοὺς Χορβάτας.

β'. Εἶπειτα δὲ σενοχωρούμενοι, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ηράκλειον, νὰ τοὺς δώσῃ τόπουν εἰς M. X. οἴκησιν, καὶ τοὺς ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Θεσσαλονίκης μίαν μικρὰν πόλιν, τὴν ὅποιαν ὠνόμασαν Σέρβια· καὶ μετὰ παρέλευσιν καιροῦ, σενοχωρηθέντες καὶ ἐκεῖ, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν ἕδον αὐτοκράτορα νὰ τοὺς δώσῃ εὐρυχωρότερον τόπουν, καὶ τοὺς διώρισε τὴν ἄνω Μοισίαν· ἡ ὅποια ἦτον τότε ἡρημαμένη ἀπὸ τοὺς Αὐτοριμας· τὴν ὅποιαν ὠνόμασαν Σέρβιαν· Μητρόπολις δὲ αὐτῶν ἦτον πρῶτον μὲν τὸ Οὐλπιανὸν (τὸ Ηοίσινον·) ἔπειτα, δὲ ἡ Σπενδεροβία (Σεμένδρα).

γ'. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξουσίαζον πολὺν καιρὸν Κνέζαι καὶ Ζουπάναι· τοῦτ' εἰν, Ηγεμόνες καὶ Τοπάρχαι, εἰς τὴν Σέρβιαν· καὶ τοιοῦτοι ἦσαν πεντήκοντα· Αὐτὸ δὲ τοὺς Κνέζας ἀξιομνημόνευτος ἐγάθη ὁ Σφενδούηρος· ὅστις καὶ εἰς τὴν ἐπικράτειάν του ἐξήπλωσε τὴν Χριστιανικὴν πίσιν, καὶ τοὺς Γότθους κατέπεισεν εἰς τὸ νὰ τὴν δεχθῶσι· καὶ μάλιστα ὁ Σιλβερερος, ὅστις πρῶτος ἔγραψε νομικὸν περὶ τῆς διωκήσεως.

δ'. Εὐσχάτος δὲ κνέζης ἐχρημάτισε Ράδουλος ὁ γ'. καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἔλαβε τὴν διοίκησιν

τῶν πραγμάτων τὸ γένος τοῦ Νεμανία· Καὶ ἔκτοτε
ἡ Σερβία, ἡ δποία ἦως τότε ἡτον Δουκάτου, ἔγεινε βα-
σίλειον.

έ'. Πρῶτος οὖν Κράλης, εἰτ' οὖν, βασιλεὺς τῆς
Σερβίας ἡτον Στέφανος ὁ Νεμανίας· ὅστις νικήσας
τοὺς δύο του ἀντιπάλους Βλαδησλάβον καὶ Βλαδημῆ-
M. Χ. ρον, ἐξέτεινε τὰ δρια τῆς ἐπικρατείας του· Καὶ οὐ-
1155 τας ἐθεμελίωσε τὸ βασίλειον τῶν Σέρβων.

1190 ζ'. Επολέμησε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ρωμαίους, ἀπὸ
τοὺς δποίους ἔλαβε πολλὰς πόλεις· καὶ ἔκαμεν εἰρή-
νη μὲ τὸν βασιλέα Ισαάκιον τὸν Αργγελον ἐπὶ συμ-
φωνίᾳ νὰ δώσῃ εἰς τὸν υἱόν του Στέφανον γυναικα
Εὐδοξίαν τὴν Θηγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ του Αλεξίου.
1197 ξ'. Φιθάσας δὲ εἰς γῆρας βαθὺ, τὴν μὲν βασιλείαν
παρέδωκεν εἰς τὸν υἱόν του Στέφανον· αὐτὸς δὲ ἔγει-
νε μοναχὸς, καὶ μετωνομάσθη Συμεὼν· καὶ ἐλθὼν
εἰς τὸ ὅρος τοῦ Αρθωνος ἔκτισε τὸ μονασήριον Χι-
λενδάριον.

η'. Οὐδὲ υἱός του Σάββας, μοναχὸς καὶ αὐτὸς
μετὰ τοῦ πατρός του, μετὰ τὸν θάνατόν του, ὑπῆγεν
εἰς τὴν Κωνσαντινούπολιν, καὶ ἔγεινεν ἀρχιεπίσκοπος
Σερβίας· Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Σερβίαν, ἔφερεν ἀπὸ
μέρους τοῦ αὐτοκράτορος Αλεξίου χρυσοῦν σέργανον
εἰς τὸν ἀδελφόν του Στέφανον τὸν β'. Καὶ ἐπειδὴ
ἔσεφθη μὲ αὐτὸν ὁ Στέφανος, ὠνομάσθη πρωτόσεπτος
βασιλεὺς.

θ', Οὗτος δὲ ὁ Στέφανος, συμφωνήσας εἰρήνην
μὲ τοὺς Ρωμαίους καὶ μὲ τοὺς Βουλγάρους, καὶ κα-
τατροπώσας τοὺς ἀντιπάλους του Ραδοσλάβον καὶ
Ιβανίσκον, ἥρχισε νὰ βασιλεύῃ εἰρηνικῶς καὶ ἡσύ-
χως· Άλλ' ὁ ἀδελφός του Βούλκος, Βοηθούμενος
ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ούγγρων Ανδρέαν, τὸν ἐξε-
ιρόνισε· καὶ κατέση αὐτὸς βασιλεὺς τῆς Σερβίας·
μετὰ τὸν θάνατον διιως τοῦ Βούλκου ἔλαβε πάλιν ὁ
Στέφανος τὴν βασιλείαν· καὶ γηράσας, ἔγεινε μονα-
χὸς, μετωνομασθεὶς Συμεὼν.

ι'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του παρέλαβε τὴν βασι- M. X.
λείαν ὁ πρωτότοκος γιός του Πραδοσλάβος· σεφθεὶς 1224
ἀπὸ τὸν θεῖόν του Σάββαν· καὶ μετονομασθεὶς Στέ-
φανος γ'. τὸ δποῖον ὄνομα ἐφύλαξαν ἔπειτα καὶ οἱ
διάδοχοί του· Καὶ ἐπειδὴ ἐρρέγχεν εἰς τὴν ὄμιλίαν,
ἐπεκληθῆ Χράπαλος.

ια'. Οὗτος, εὐρών εὔκαιρίαν, ὅταν εἰς τὴν Βουλ-
γαρίαν ἤσαν ἐμφύλιοι πόλεμοι περὶ διαδοχῆς, ἐκυ-
ρίευσε τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς· Καὶ ἔπειτα κινήσας
πόλεμον κατὰ τὸν Ρωμαίων, ἐπροχώρησεν ἕως τοῦ
Αθωνος· καὶ ἐξέτεινε τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας του·
Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐν Σιρμίῳ Οὐργγροι ἡνώχλουν τοὺς
τόπορες του, τοὺς ἐνίκησε, καὶ ἐξουσίασε τὸ κοιητάτον
ὅλον, καὶ ἐλαβεν αἰχμάλωτον Οὐρίτζαν τὴν ἡγε-
μονίδα, τὴν δποίαν καὶ ἀπέλυσε διὰ παρακλήσεως
τῶν Πραγούσιων· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγεινε μοναχὸς,
καὶ μετὰ πέντε ἔτη ἀπέθανε.

ιβ'. Τοῦτον δὲ διεδέχθη ὁ δευτερότοκος γιός Στε- 1230
φάρου τοῦ β', Βλαδησλάβος· Οὕτις ἐταπείνωσε τοὺς
ἀντίρρτας μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων· καὶ ἔκαμεν
εἰρήνην μὲ τοὺς γείτονάς του· Καὶ ἀνέσκαψε πλού-
σια μεταλλεῖα· βασιλεύσας δὲ ἐπτὰ ἔτη, ἀπέθανε.

ιγ'. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐβασίλευσεν ὁ ἀδελφός του 1237
Οὐρόσης· Τοῦ δποίου ὁ μεγαλήτερος γιός Δραγουτī-
νος ἀπειράτησεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἥρπασε τὴν βασι-
λείαν· Οὕτεν ὁ Οὐρόσης ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν λύ-
πην του. 1270

ιδ'. Οὗτος δὲ ὁ ἀσεβῆς πρὸς τὸν πατέρα γιός Αρα-
γούτινος, ἐφάνη δίκαιος πρὸς τοὺς ὑπηκόους του·
Πεσὼν δὲ ἐκ τοῦ ἱππου, ἔμεινε χολὸς· ὅθεν παρέ-
δωκε τὴν βασιλείαν εἰς τὸν ἀδελφόν του Μηλούτī-
νον· καὶ αὐτὸς ἔγεινε μοναχὸς, μετονομασθεὶς Θεό-
κτισος.

ιε. Οὐρόσης δὲ Μηλούτινος ἐρεθισθεὶς ἀπὸ τοὺς πλη- 1275
σιοχόρους βασιλεῖς, μὲ ὅλον ὅτι ἦτον φιλειρηνικὸς,
ἐκίνησε κατ' αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐνίκησε, καὶ ἤντησε

τὸ βασίλειόν του μὲ διαφόρους τόπους· ἀλλ' ηγά-
κάσθη ὑπερον αἴπο τοὺς Τατάρους νὰ δώσῃ διηρού
τὸν νίον του Στέφανον· τὸν ὅποιον ἔπειτα ἔξειλάν-
πρὸς τὸν πατέρα οἱ Τάταροι.

15'. Πρὸς δὲ τὸν αὐτοκράτορα Αὐγούστου τὸν
Γέροντα εἰχεὶ πολλοὺς πολέμους· ἀλλ᾽ ἐφιλιώθησαν
μὲ τὸν γάμινον τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος, τῆς
Σιμωνίδος· Καὶ οὕτως εἶχεν εἰρήνην· ἀλλ᾽ ὁ νίος
M. X. τοῦ Στέφανος ἀπεισάτησε· καὶ πιάσας αὐτὸν ὁ πα-
1321 τὴν, τὸν ἐτύφλωσε· καὶ τὸν ἔζειλεν εἰς τὴν Κων-
σακτινούπολιν· ὕσερον δὲ, τὸν ἀνεκάλεσε, καὶ τὸν
ἀφῆκε διάδοχον.

ιζ'. Κατὰ τοῦ Στεφάνου, διαδόχου τοῦ πατρὸς, τοῦ
ἐπικληθέντος Δετζάνη, ἀπεξάτησεν ὁ ἐτεροθαλής ἀ-
δελφὸς Κωνσαντίνος· ἀλλ᾽ ἐφοκεύθη εἰς τὴν μάχην·
Ἐπειτα δὲ ἀπεξάτησεν ὁ ἐξάδελφός του Βλαδησ-
λάβης, νίστος τοῦ Δραγούτίνου· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς κα-
τατροπωθεὶς, ἐδιώχθη εἰς τὸ Σίρμιον, ὅπου καὶ
ἀπέθανεν.

ιη'. Ε' πολέμησε δὲ ὁ Δετζάνης καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Βουλγάρων Μιχαὴλ, ἐπειδὴ ἐδίωξε τὴν ἀδελφήν του Νέδην, τὴν νόμιμόν του γυναῖκα· καὶ ὑπέταξε τὴν Βουλγαρίαν, φονευθέντος τοῦ Μιχαὴλ· καὶ κατέσησε βασιλέα αὐτῆς τὸν νίὸν τοῦ φονευθέντος· Ήλθε δὲ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Αὐδρόνικος πρὸς βοήθειαν τοῦ Μιχαὴλ, ἀλλὰ μαθὼν τὴν συμφοράν του, ἔφυγεν ὅπιστα εἰς Κωνσταντινούπολιν·

1350 ιθ. Ο^ε δὲ νίος του Στέφανος, ὁ ἐπικληθεὶς Δυ-
νατὸς, ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ βασιλεῖον του τὴν Σλαβο-
νίαν, τὴν Κροατίαν, τὴν Δακιατίαν, τὴν Βόσναν,
τὴν Ἡπειρον, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Θράκην, καὶ
τὴν Μακεδονίαν ἕως τῆς Θεσσαλονίκης· καὶ διέτα-
ξε σοφῶς τὰ ἔσω τοῦ βασιλείου· Εὕπειτα αὐτὸς μὲν
ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ Σερβίας καὶ Ρωμανίας· τὸν

δὲ νίον του ἐκήριξε Καισαρα, κατὰ μίμησιν τῶν αὐτοχατόρων τῆς Κωνσαντινουπόλεως.

κ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του ἔλαβε τὴν βασιλείαν
ὁ νιός του Οὐρόσης ὁ νεώτερος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡτού μα-
λακὸς, πολλοὶ σρατηγοὶ, θέλεποντες ἄντοὺς δυνατοὺς,
ἔζητονταν νὰ γείνωσιν ἀνεξάρτητοι· Καὶ ἐκ τούτου
ἔγειναν σχίσματα, καὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι, τῶν ὅποιων
ἔγεινε θυσία ὁ Οὐρόσης· Καὶ οἱ Τούρκοι, γείτονες ἥδη
ὕπτες, ἔχαμνον συνεχεῖς ἐπιδρομὰς εἰς τὴν Σερβίαν.

καί. Ο^τ Βουκασῖνος, (ὅςτις ἐφόνευσε τὸν Οὐρύόσην,
καὶ ἴγεινε βασιλεὺς, ἔτι ζῶντος ἐκείνοις·) καὶ ὁ
ἀδελφός του Οὐγγάλεσις, ἐπροσπάθησαν νὰ ὑποτάξωσι
τους μικροὺς δεσπότας τῆς Σερβίας, ὅμως δὲν κατώρ-
θωσαν τίποτε. Ηολεμήσαντες δὲ κατὰ τῶν Τούρκων, 1371
ἐνικήθησαν κατὰ κράτος· καὶ φεύγοντες, ἐπνίγησαν
εἰς τὸν Μαρίτζαν ποταμὸν.

κε'. Οὐδὲ ὑιὸς τοῦ Βουκασίνου Μάρκος, ὁ ἐπικληθεὶς Κραλεβίσκης, ἔγεινα φόρου ὑποτελής εἰς τοὺς Τούρκους. Καὶ πρλεμών κατὰ τοῦ Μύρτζα ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, βοηθῶν τοὺς Τούρκους, ἐπεσεν εἰς τὴν μάχην πλησίον τῆς Κραιώβας.

ζγ'. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐκλέχθη βασιλεὺς τῆς Σερβίας ὁ Λάζαρος Γρεβένιανοβίκης· (Οὗτος μὲ τὴν φρόνησίν του ηὔξησε τὸ βασίλειον, ἐνώσας μερικὰ Δουκάτα εἰς ἓν· ὅμως οἱ Τούρκοι ἐπῆραν μερικὰς πόλεις τοῦ βασιλείου του, καὶ τὸν ἡνάγκασαν νὰ διδῃ φόρον ἐτῆσιον.

κδ. Ε'πειδὴ δὲ ὁ Λάζαρος δὲν ἦθελε νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, Α'μουράτης ὁ α', βασιλεὺς τῶν Τούρκων, ἐκήρυξε πόλεμον κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐνίκα τὸν Λάζαρον· ἐπειδὴ δὲ καὶ σρατηγός τις τῶν Σέρβων, Μηλόσης Ο'βελίτζης, ἐφόνευσε τὸν Α'μουράτην, οἱ Τούρκοι πα- 1389 ροργισθέντες ἔτι μᾶλλον, κατεπολέμησαν τοὺς Σέρ- 15. βους εἰς τὸ Κόσούρν πεδίον, καὶ ἡφάνισαν ὅλον αὐτῶν τὸ σράτευμα· καὶ ἐπεσον ὅλοι οἱ σρατηγοὶ, καὶ αὐτὸς ὁ Λάζαρος.

κέ'. Μετὰ δὲ ταῦτα διέμειναν οἱ δεσπόται τῆς Σερβίας πολλοὺς χρόνους, ποτὲ μὲν ὑπερασπιζόμενοι ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῆς Οὐγγαρίας· ποτὲ δὲ, δίδογ-
M. X. τες φόρον εἰς τοὺς Τούρκους· ἀλλὰ τέλος πάντων
1450 ἔκλιναν τὸν αὐχένα εἰς τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων· Καὶ ποιῆσον εἴς αὐτῶν κατέφυγον εἰς διάφορα βασίλεια· οἱ περισσότεροι δὲ εἰς τὴν ἐπιχράτειαν τοῦ Καίσαρος τῆς Α' ουρίας, ἐπὶ Λεοπόλδου τοῦ α', ἔχοντες ὄδη-
γον Α' ροσένιον τὸν Τζερνοβήκιον, πατριάρκην τῆς Σερβίας.

τοις. Οἵσοι δὲ ἔμειναν ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν Τούρ-
κων, ἐπασχον πολλὰ καὶ ἀφόρητα δεινὰ, ἀπὸ τοὺς
κατὰ καιροὺς Πασάδας· καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς Λαϊ-
δᾶς τοῦ Βελιγραδίου· οἱ δποῖοι κατήσχυνον γυναι-
κας καὶ τέκνα, ἐψύνενον, ἡδίκουν· καὶ ἔκαμνον ὅλα,
ὅσα τοὺς ὑπαγόρευεν ἡ ἀχαλίνωτος θηριώδια των.

1802 κέ'. Ταῦτα, καὶ τούτων ἔτι δεινότερα, ἐκίνησαν τοὺς Σέρβους εἰς ἀποζασίαν· καὶ ἀποεπιτίσαντες ἡ-
λευθερώθησαν μὲν· ἀλλὰ δὲν ἦξενδον νὰ φυλάξωσι τὴν ἡλευθερίαν των· Η' νώθησαν ἐπειτα μὲ τοὺς Ι' ωσ-
σους εἰς τὸν κατὰ Τούρκων πόλεμον· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ρ' ωσσοι ἐβιάσθησαν ἀπὸ τοὺς Γάλλους νὰ κλείσω-
σιν εἰρήνην, διὰ τοὺς Σέρβους ἔκαμον οὐτιδανῆν συν-
θήκην· καὶ οἱ Σέρβοι μὴ σέρξαντες εἰς τοῦτο, ἡνά-
γκασαν τοὺς Τούρκους νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν Σερβίαν μὲ τὰ ὄπλα· καὶ πολλοὺς μὲν κατέσφαξαν, πολλοὺς
1813 δὲ γῆχμαλώτισαν· ἐσώθησαν δὲ μόνοι, ὅσοι ἐφυγούν εἰς τὰ ὄρη, καὶ ὅσοι κατέφυγον εἰς τὴν ἐπιχράτειαν τῆς Α' ουρίας· Καὶ οὕτω μετὰ ἐνδεκαετῆ ἡλευθερίαν, ὑπέπεσον πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκίας.

KΘ', Ι^ςΣΤΟΡΙΑ τῶν Α' ΡΑΒΩΝ.

α'. Οἱ Α' ραβες εἶναι ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων ἐθνῶν, καταγόμενοι κυρίως ἀπὸ τὸν Ι' σμαῆλ, υἱὸν τῆς Α' γαγ-

Οὕτεν ἀπὸ μὲν τοῦ Ι'σμαὴλ, ὃνομάζονται Ι'σμαηλῖται· ἀπὸ δὲ τῆς Α'γαρ, Α'γαρηνοὶ· καὶ Σαρακηνοὶ ἀπὸ τῆς Σαράκου πόλεως· Τοῦτο δὲ τὸ γένος ἡτού ὄλιγον γνωσὸν εἰς τὴν ἴσορίαν· γνωσὸν δὲ ἔγεινεν ἀπὸ τὸν Μωάμεθ.

β'. Οὗτος δὲ ὁ Μωάμεθ, γεννηθεὶς εἰς τὴν Μέκ-Μ. x. καν ἀπὸ πτωχοὺς γονεῖς, ἐδούλευεν εἰς μίαν ὅμοφυ- 572 λον πλουσίαν γυναικα χήραν· τὴν ὄποιαν καὶ ἔλα- βεν εἰς γυναικά του· Ηνοῦρος δὲ ὁν, ἐψεύδετο πρὸς τοὺς οἰκείους του καὶ τοὺς συγγενεῖς του, λέ- γων· ὅτι ὁ Α'ρχάγγελος Γαβριὴλ ἐφάνη εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν διώρισε διδάσκαλον εἰς τὸ νὰ ἀποκατασήσῃ τὴν παιᾶν θρησκείαν τοῦ Α'βραὰμ· Εἰς τοῦτο συνιόγησε καὶ τις μοναχός Σέργιος, ἐξορισθεὶς ἀπὸ τὴν Κωνσαντινούπολιν ἐκεῖ· Καὶ ἀνέμιξεν εἰς τὴν νέαν του θρησκείαν καὶ Χριστιανικὰ καὶ ἄλλα νέα δόγμα- τα, τὰ δοῦτα ἀνέφλεγον τοὺς ὀπαδούς του εἰς πολε- μικὰ ἔργα.

γ'. Οὕταν δὲ ἥρχισε νὰ διδάσκῃ παθόησίᾳ, εῦρη- 622 κε τόσους ἐναντίους, ὡςε ἡναγκάσθη νὰ φύγῃ εἰς τὴν Μεδινὰν· Καὶ ἐκ τούτου ἥρχεται ἡ χρονολογία τῶν Α'ράβων, ἥτις λέγεται Ε'γίρα· Κυριεύσας δὲ μετ' ὄλιγον καιρὸν τὴν Μέκκαν, ἐξήπλωσε τὴν θρη- σκείαν του, μεταχειριζόμενος μέσον μᾶλλον τὴν δύ- ναμιν τῶν ὅπλων παρὰ τὴν διδαχὴν· καὶ ὑπέταξεν δλην τὴν Α'ραβίαν.

δ'. Ε'πειτα δὲ ἐπολέμησεν εὐτυχῶς καὶ πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Κωνσαντινουπόλεως· καὶ ἐξερεώθη εἰς τὴν Συρίαν, καὶ εἰς τὸν Εὐφράτην· Καὶ οὕτως ἐκ ψευδοδιδασκάλου ἔγεινε σρατηγὸς, κριτὴς, καὶ νο- μοθέτης· Α'πέθανε δὲ εἰς τὴν Μεδινὰν. 632

ε'. Ε'πειδὴ δὲ ὁ Μωάμεθ ἀπέθανε χωρὶς κληρο- νόμου, ἡκολούθησαν διχόνοιαι πεψὶ τῆς διαδοχῆς· Καὶ ὁ μὲν γαμβρὸς του Α'λῆς παρηγκωνίσθη· ὁ δὲ πενθερὸς του Α'Βούθεκήρης ἔγεινε διάδοχος· Καὶ

οἱ ἔξης ἡγεμόνες ὄνομάσθησαν Καλίγαι· τὸ δικοῖον
σημαίνει, Διάδοχοι.

ς'. Καὶ πρῶτον μὲν ὁ θρόνος ἡτού εἰς τὴν Δα-
μασκὸν· ἕπειτα δὲ εἰς τὸ νεόκτισον Βαγδάτιον· τὸ
ὅποιον κεῖται μεταξὺ τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ Εὐφράτου.

ζ'. Εἶπε δὲ τῶν Καλίγων ἔξιτεινον οἱ Αἴραντες
ποιὸν τὰ δρῖα τῆς Βασιλείας· Λιότι, μὲν ὅλον ὅτι ἡτού
μεταξύ των διχύρων τόσαι, ὥσε οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς
ποιώτους πέντε Καλίγας δέν απέθανεν ἀπὸ φυσικὸν
θάνατον· μὲν ὅλον τοῦτο ἐκυρίευσαν τύσους τόπους
εἰς τὴν Αἴσαν, εἰς τὴν Αἴγυρικήν, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην,
ώσε μετὰ δύδοντα ἔτη, μετὰ τὸν ιτάνατον τοῦ
Μωάμεθ, ἐκτείνετο τὸ βασιλεῖον αὐτῶν ἀπὸ τῆς Αἰ-
γύπτου ἕως τῆς Ινδίας· καὶ ἀπὸ τῆς Αἰσθάνας ἕως
τῆς Σαμαρκάνδας.

η'. Οὐμάρης δὲ ὁ διάδοχος τοῦ Αὐτοκράτορος, κυ-
640 ριεύσας τὴν Αἴγυπτον, ἔκανε τὴν ἐν Αἰλεξανδρείᾳ
Βιβλιοθήκην, ἡ ὧδη περιεῖχε τετρακοσίας χιλιάδας
βιβλία· κρίνας ὅτι ἔχουσιν ἄλλα δύο ματα παρὰ τὸ
Αἰλούρωνιον.

θ'. Εἶχοντες δὲ τὴν Κύπρον, τὴν Ρόδον,
καὶ διε ἐπολέμησαν τὴν Κωνσαντινούπολιν· καὶ τὸ
μὲν πρῶτον ἀπεκρούσθησαν· τὸ δὲ δεύτερον ἦφα-
685 νίσθη ὁ σόλος των εἰς τὸ κατάζενον τῆς Κωνσαντι-
νουπόλεως διὰ τοῦ ὑγροῦ πυρὸς· ὁ δόποιος συνίσατο
ἀπὸ 1800 πλοῖα· Καὶ Κωνσαντίνος μὲν ὁ Κοπρώ-
νυμος ἐπῆρεν ἀπὸ αὐτοὺς μέρος τῆς Συρίας καὶ τῆς
Αἴρμενίας· ἐπὶ δὲ Κωνσαντίνου τοῦ Ηεψφυρογενῆ
τον ἐπροχώρησαν πάλιν, καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν Κων-
σαντινούπολιν· καὶ ἡλευθερώθη μὲν πόσχεσιν ἐτη-
σίου φόρου.

ι'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκυρίευσαν οἱ Σαρακηνοὶ τὴν
Σαρδινίαν καὶ τὴν Σικελίαν· καὶ τελευταῖον Βαΐ-
714 δης ὁ α', μὲ τοὺς Σαρακηνοὺς τῆς Αἴγυρικῆς, ἐκυ-
ρίευσε τὴν Ισπανίαν, ὅπου κατέσρεψαν τὸ βασιλεῖον
τῶν Βισιγότων· Ωραησαν δ' ἐκεῖθεν καὶ εἰς τὴν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΝΤΑΝΙΝΟΣ

Γαλλίαν • ὅμως δὲν ἡδυνήθησαν νὰ προχωρήσωσιν εἰς τούτο τὸ μέρος • ἐπειδὴ τοὺς ἀπέκρουσαν οἱ Γάλλοι.

ια'. Άλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐπαρχοὶ τῶν ἐπαρχιῶν δὲν
γῆθελον νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς Καλίφας· καὶ αὐ-
τοὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἐξασίαζον πρὸς ἄλλήλους, ταῦτα ἔ-
γειναν αἰτία νὰ γείνωσι πολλὰ Καλυφάτα· εἰς τὴν
Ἡερσίαν, εἰς τὴν Αραβίαν, εἰς τὴν Χαλδαίαν, καὶ
τλ. ἐκ τῶν ὅποιων δύο ἦσαν τὰ ἐπισημότατα· τὸ M. X.
Ασιατικὸν τοῦ Βαγδατίου εἰς τὴν Διαρβενίαν· καὶ 755
τὸ Εὐωπαϊκὸν τῆς Κορδούνης εἰς τὴν Ισπανίαν.

16. Τέλος δὲ πάντων ἀμφότερα ἔξωλοι θρεύθησαν • 1251
τὸ μὲν Αἰσιατικὸν εἰς τὴν δεκάτην τρίτην ἐκατοντα-
ετηρίδα ἀπὸ τοὺς Τούρκους • τὸ δὲ Εὐρωπαϊκὸν μετὰ
ἄντοις ἐκατονταετηρίδας ἀπὸ τοὺς ἴδιους Ισπανοὺς.

A'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΩΝ.

*α'. Άπ' ἀρχῆς τῆς Χριστιανωσύνης οἱ Χριστιανοὶ
ἐσύγχρονοι εἰς τὴν Ιαλαιζήνην χάριν εὐλαβεῖας· Καὶ
εἰς τὴν ἔκτην ἐκπονταετηρίδα μάλιστα ἥρχισαν νὰ
τρέχωσιν ἀγεληδὸν· καὶ οἱ Ἀρραβεῖς τοὺς ἐδέχοντο
φιλοφρόνως, ἐπειδὴ ἔφερον ἀργύρια εἰς τὸν τόπον
των· Άφ' οὖ σημιώσεις ἐκυρίευσαν τὸν τόπον οἱ Τοῦρ-
κοι, ἐπείραζον τοὺς εὐλαβεῖς Χριστιανοὺς.*

6'. Λίς δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐκατονταετηρίδα, διεδόθη ψευδῆς φήμη μεταξὺ τῶν Λορισιωνῶν, ὅτι ἔφε-
σεν ὁ καιρὸς τῆς δευτέρας παρουσίας· καὶ πολλοὶ ἐπώλουν τὰ κτήματά των, καὶ ἔτρεχον εἰς τὴν Ιερου-
σαλήμ, ὅπου ἔμελλεν ὁ Χριστὸς νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

γ'. Οὗτως οὖν ἡσαν προετοιμασμέναι εἰς τούτο αἱ καρδίαι τῶν Χριστιανῶν. Ηέτρος δέ τις ἐρημίτης, εὐγενὴς Γάλλος ἐκ τῆς Πικαρδίας, ὅστις ἐσύχναζεν εἰς τὴν Ιερουσαλήμ, καὶ ἔλαβεν ἐκ τούτου ὑπόληψιν